

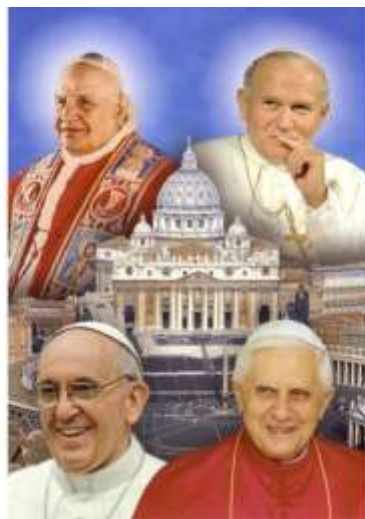
Người Bạn Trung Thành Là Phương Thuốc Thoa Dịu Cuộc Đời!

Tối Thứ Bảy Đầu Tháng 2-4-2005 Đức Thánh Cha Gioan Phaolo II vĩnh viễn lìa bỏ trần gian trở về Nhà Cha trên Thiên Quốc, hưởng thọ 85 tuổi, sau gần 27 năm lèo lái con thuyền Giáo Hội Công Giáo.

Ngày 18-5-2004, nhân dịp sinh nhật thứ 84 của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II, Đức Hồng Y Giovanni Battista Re, Tổng Trưởng Bộ Giám Mục, mở cuộc họp báo giới thiệu cuốn sách tựa đề: "Hãy đứng lên! Chúng ta đi!". Đó là tác phẩm chính thức cuối cùng của Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II.

Xin trích dịch phần Đức Thánh Cha nhắc lại vài hình ảnh đáng kính của các Linh Mục thuộc Tổng Giáo Phận Cracovia trong khoảng thời gian từ 1958 đến 1978. Khi ấy đất nước Ba Lan còn sống dưới ách thống trị của đảng cộng sản vô thần. Đức Cố Giáo Hoàng Gioan Phaolô II viết.

Tại Nowa Huta diễn ra cuộc chiến thảm khốc trong việc tranh đấu xây cất thánh đường. Đây là khu vực có hàng ngàn dân cư sinh sống. Đa số là công nhân các xưởng kỹ nghệ luyện kim. Họ đến từ khắp nước Ba Lan. Theo chương trình của chính quyền thì Nowa Huta phải trở thành khu vực gương mẫu của nhà nước xã hội chủ nghĩa. Nghĩa là phải cắt đứt mọi liên hệ với Giáo Hội. Tuy nhiên trong thực tế lại là chuyện không thể xảy ra! Bởi lẽ, làm sao người dân đến đó tìm việc làm lại có thể từ bỏ gốc rễ Công Giáo của mình được?

Cuộc chiến khởi đầu tại khu vực đông dân cư nhất ở Bienczyce. Sau khi chịu đủ thứ áp lực từ nhiều phía, chính quyền cộng sản bằng lòng cho xây cất nhà thờ. Họ cũng cung cấp cả đất đai nữa. Dân chúng lập tức dựng lên Cây Thánh Giá. Nhưng sau đó chính quyền rút giấy phép xây cất và truyền dẹp luôn Cây Thánh Giá. Dân chúng cương quyết chống đối. Thế là xảy ra cuộc giao chiến đích thật với công an cảnh sát. Nhân dân khu phố có kẻ bị chết có người bị thương .. Đây là một trong những tranh chấp trải dài suốt thời gian đấu tranh - vì tự do vì nhân phẩm - của đám đông mà định mệnh đã đưa đẩy đến sinh sống tại khu vực mới của Cracovia.

Sau cùng thì nhân dân khu phố đã chiến thắng. Chính Cha Sở Józef Gorzelany (1916-2005) điều khiển công cuộc xây cất ngôi thánh đường mới. Cha chu toàn sứ mệnh thật tốt đẹp. Trước tiên Cha kêu gọi mỗi giáo dân mang đến một viên gạch để xây móng và xây tường nhà thờ. Như thế mỗi giáo đều cảm thấy đồng trách nhiệm và góp phần riêng của mình vào công cuộc xây cất.

Một hiện tượng khác tương tự như thế xảy ra tại trung tâm mục vụ ở Mistrzejowice. Nhân vật anh hùng chính trong câu chuyện là Linh Mục Józef Kurzeja (1937-1976). Cha tự nguyện đến thi

hành công tác mục vụ tại khu phố này. Lúc ấy chỉ vồn vẹn có một căn phòng nhỏ. Cha bắt đầu dùng căn phòng vào việc dạy giáo lý với ước nguyện dần dần thành lập giáo xứ và xây cất ngôi thánh đường mới .. Cha hoàn thành ước nguyện nhưng phải trả giá bằng chính mạng sống mình. Trong cuộc tranh chấp gay go với chính quyền cộng sản Cha bị đứng tim và qua đời vào năm 1976 lúc mới 39 tuổi.

Tiếp nối công trình mục vụ của Cha Józef Kurzeja là Cha Sở Mikolaj Kuczkowski (1910-1995). Cha là người cùng quê Wadowice với tôi. Lúc còn là luật sư, Mikolaj đính hôn với một thiếu nữ đức hạnh tên Nastka. Nàng là Chủ Tịch Hội Công Giáo Tiến Hành ngành nữ. Khi Nastka bắt ngờ qua đời, Mikolaj quyết định trở thành Linh Mục. Năm 1939 chàng gia nhập Đại Chung Viện và hoàn tất việc học vào năm 1945. Sau khi thụ phong Linh Mục, Cha Mikolaj được chỉ định làm chương án Tòa Tổng Giám Mục Cracovia. Cha Mikolaj rất yêu thương và quý mến Linh Mục hăng say trẻ tuổi Józef Kurzeja. Vì thế khi Cha Józef đột ngột từ trần, Cha Mikolaj tình nguyện đến Mistrzejowice để tiếp nối công trình dang dở của vị Linh Mục bạn thân yêu quý. Giờ đây cả hai đã ra người thiên cổ. Hai vị an nghỉ nơi hầm thánh đường mà cả hai cùng dùng trọn sức lực và khả năng để xây cất.

Với tư cách là Tổng Giám Mục Cracovia, tôi từng hân hạnh chứng kiến những mối tình huynh đệ chân thành giữa các Linh Mục trong Giáo phận. Tôi nhớ lời Sách Huấn Ca: "Người bạn trung thành là một nơi nương tựa vững chắc. Ai gặp được người bạn như thế là gặp được kho tàng. Không gì đổi lấy được một người bạn trung thành. Và giá trị của người bạn ấy không cân nào lường được. Người bạn trung thành là phương thuốc thoa dịu cuộc đời. Những ai kính sợ THIÊN CHÚA sẽ gặp được người như vậy. Người kính sợ THIÊN CHÚA thì điều khiển được tình bạn của mình. Vì bản thân mình như thế nào thì bạn thân mình cũng như thế" (6,14-17).

(Jean Paul II, "Levez-vous! Allons!", Plon/Mame, 2004, trang 78-82)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt